

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
 pol leta " 6—
 četrt leta " 3—
 na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v prtiličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petič vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrske:

vse leto K 18—
 pol leta " 9—
 četrt leta " 4-50
 na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—

Upravništvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Proračunske debate v državnem zboru.

S. — Dunaj, 3. decembra. Proračunska debata v državnem zboru se je včeraj začela z govorom ministrskega predsednika barona Bieniertha. Baron Bienierth ni niti duhoviti niti dober govornik. Njegovi poskusi, pridati izvajanjem malo primesi duhovitosti, so popolnoma ponesrečili. Navzlic temu pa je vzbujal govor ministrskega predsednika mnogo pozornosti vsled jasnega namigavanja o spremembah, ki se pripravljajo na tihem v parlamentu in na ministrskih klopih. V eni sapi poudarja ministrski predsednik potrebo konsolidacije ter pozdravlja ustanovitev enotnega češkega kluba.

V kuluarjih se je takoj začela tolmačiti vest, da se Čehi vedno bolj bližajo vstopu v vladno večino in mnogo se je komentiralo, da bo predsednik enotnega češkega kluba dr. Fiedler govoril šele po torkovi seji tega kluba, v kateri seji pade nemara odločilna beseda.

Govor predsednika enotnega češkega kluba obeta postati programatičen, na podlagi katerega bi bili Čehi pripravljene vstopiti v vladno večino.

Govori se in gotovo je, da sedanjí kabinet ne more več dolgo živeti. Finančnemu ministru Bilinskemu izpodkopavajo Poljaki sami tla. Minister javnih del Ritt je oseba, ki nima drugega pomena, kakor da sedi na ministrskem stolčku. Pri debati o stanovanjski oskrbi, kar gotovo spada v njegovo področje, ni izpregovoril niti besede. O trgovinskem ministru dr. Weisskirchnerju je razširjena vest, da ga je včerajšnje glasovanje privedlo na rob propada. Hohenburger je nemogoč. Poljski minister Dulemba ima v lastnem poljskem taboru sovražnike. Poppa ne marajo agrarci. Skoraj vsak minister ima večino proti sebi.

Padeč kabineta je gotova stvar v trenutku, ko se Čehi izrečejo za vstop v vladno večino. Novo leto nam prinese gotovo že nove ministre.

Vprašanje je le, ali pade ob enem tudi ministrski predsednik baron Bienierth ali ne. Prva eventualnost je verjetnejša.

V proračunski debati bode tudi v tej važni zadevi padla še marsikatera važna izjava.

Včerajšnja nadaljna debata je bila kaj malo interesantna. Rusinski poslanec Olesnický je zahteval enakopravnost Rusinov in Poljakov. Nadalje sta govorila še Rus Urilovič in poljski socialni demokrat dr. Diamant.

Na koncu se je zopet prišlo do burnih prizorov med krščanskimi socialisti in socialnimi demokrati. Zbornični predsednik Pattai je namreč odvezl poslancu Seitzu radi napada na predsedstvo besedo ter zaključil sejo. Dvorano je zapustil med glasnimi fej-klici socialnih demokratov. Takoj so se vtaknili vmes krščanski socialisti in začel se je v zbornici zabavni del, ki je trajal še

dolgo po tem, ko je bila seja zaključena.

Italijansko fakultetno vprašanje in Nemeč.

S. — Dunaj, 3. decembra. Ministrski predsednik baron Bienierth se je — kakor smo že snoči javili — pogajal z Italijani in Jugoslovani glede modusa, ki naj bi zagiral obravnavanje proračunskega provizorija v proračunskem odseku. Nemškimi nacionalcem se zde ta pogajanja tako zelo sumljiva, da so poslali včeraj popoldne Marekhela in Hofmann - Wellenhofa protestirati k ministrskemu predsedniku baronu Bienierthu proti temu, da bi se vprašanje slovenske univerze spravilo na katerikoli si bodi način sploh v zvezo z italijanskim fakultetnim vprašanjem. Ministrski predsednik baron Bienierth je pri tej priliki izjavil, da imajo ta pogajanja zgolj formalen značaj in da zadevajo edinole vprašanja, ali bi ne bilo mogoče, da se zadeva italijanskega fakultetnega vprašanja izroči posebnemu subkomiteju, o kakem stvarnem pogajanju pa da sploh ni govora.

F. — Dunaj, 3. decembra. Nemški »Nationalverband« je imel včeraj popoldne sejo, v kateri je obširno razpravljal o zopet »grozečih« zahtevah nemških narodov radi ustanovitve nemških univerz, proti kateri zahtevi pa postavljajo zahtevo spopolnitve nemških visokih šol. Glede v letošnjem proračunu postavljene zvišane postavke za stipendije privatnim docentom in ki so baje predvsem namenjene slovenskim, italijanskim in rusinskim kandidatom, hočejo intervenirati pri vladi.

Praško dijaštvo proti slovenskim stolicam v Krakovu.

G. — Dunaj, 3. decembra. Iz Prage poroča neka korespondenca, da je slovenski visokošolski odsek v Pragi sklenil protest proti nameravani ustanovitvi slovenske stolice v Krakovu, to da je le mahinacija slovenskih klerikalcev, ki hočejo na ta način pospeševati svoje reakcionarne težnje. Zahteva se ustanovitev docenture v Pragi, kot edino sedaj mogoče dejstvo. Kakor zatrjuje to poročilo, je bil po zatrdilu slovenskih naprednih dijakov ta protest izročen državnim poslancem. Na Dunaju pa o vsem tem še ničesar ni znanega.

Kraljevi Vinohradi, 3. decembra. Slovenski praški vseučiliški odsek protestira v imenu naprednega dijaštva proti eventualnemu krakovskemu provizoriju, ker so s tem združene nepremagljive tehnične ovire za ugodno rešitev slovenskega vseučiliškega vprašanja. Ta provizorij bi bil le klerikalna postojanka, ki bi oškodovala kulturne interese slovenskega naroda. Ako bi se te stolice kdaj kreirale, hoče jih napredno dijaštvo bojkotirati.

Seja železničarskega sveta.

F. — Dunaj, 3. decembra. Železničarski odsek državnega zbora je

imel včeraj sejo, v kateri se je debatiralo o zvišanju tarifov južne železnice. Železniški minister Wrba je izjavil, da je dovoljeno zvišanje tarifov južne železnice do leta 1917 v javnem interesu potrebno ter da bodo tarifi južne železnice kljub zvišanju še vedno nižji kakor pa oni državnih železnic. Popolna sanacija južne železnice pa je mogoča le tedaj, ako se vklonijo prioriterji ter obsežno resignirajo na svoje predprave. Posebno pozornost je vzbudila ministrova izjava, da se bo morala država na kak način pobrigati za sanacijo južne železnice ali s tem, da vzame železnico v najem, ali pa da jo podržavi.

Češki radikali in ministrski predsednik baron Bienierth.

F. — Dunaj, 3. decembra. Klub čeških radikalcev je sklenil z ozirom na izvajanja ministrskega predsednika barona Bieniertha, ki uvideva v ustanovitvi enotnega češkega kluba preobrat češke politike k zmernosti, poslati v torkovo sejo poslanske zbornice govornika, ki bo ministrskega predsednika barona Bieniertha opozoril, da je enotni češki klub ustanovljen naravnost proti njemu, torej v opozicijskem smislu. Tudi hoče radikalni češki klub pozvati predsednika enotnega češkega kluba, dr. Fiedlerja, da naj opozori ministrskega predsednika barona Bieniertha, da se jako moti o sili in moči enotnega češkega kluba.

Tajna pogodba med Avstrijo in Ogrsko glede srbskega eksporta.

B. — Belgrad, 3. decembra. V skupščini je izjavil trgovinski minister Prodanović, da ne odgovarja resnici vest, ki ve poročati o tajni pogodbi med Avstrijo in Ogrsko glede eksporta iz Srbije.

Spor med praškimi češkimi tehnikami.

G. — Praga, 3. decembra. V društvu praških tehnikov je nastal radi demisije rektorja praške tehnike velik spor. Tehniki, ki so pristaši čeških agrarcev in radikalcev, so iz društva izstopili.

Želje pisarniških oficijantov in pomočnikov.

G. — Dunaj, 3. decembra. Včeraj je prišla v zbornico deputacija avstrijskih pisarniških oficijantov in pomočnikov, ki je prosila pri raznih poslancih, da naj se potegujejo za to, da se jih uvrsti med stalne državne uradnike.

Bosanski deželni šef, general Varešanin gre v pokoj.

F. — Dunaj, 3. decembra. Kakor se zatrjuje, bo bosanski deželni šef, general Varešanin, v kratkem vpojen. Zatrjuje se, da je vzrok njegovega vpojenja njegovo Hrvatom prijazno, Srbom pa neprijazno postopanje. Varešaninu pa je mnogo škodovala tudi znana atentatna afera Serajić. Med njegovimi nasledniki se imenuje tudi bivši poveljnik 3. vojnega zbora, Potiorek.

Raba hrvaškega jezika v ogrsko-hrvaškem državnem zboru.

Z. — Budimpešta, 3. decembra. Odpor proti rabi hrvaškega jezika v ogrsko-hrvaškem državnem zboru vedno bolj narašča. Včeraj je govoril hrvaški poslanec Lukinić hrvaško. Kmalu nato, ko je začel govoriti, pa ga je že prekinil predsednik zbornice, kateri mu je zagrozil, da bo energično nastopil proti hrvaškemu govorom v zbornici, ako bodo Hrvati predolgo govorili. Med hrvaškimi delegati je ta protizakonita grožnja zborničnega predsednika vzbudila veliko ogorčenje.

Imenovanja v srbski državni svet.

B. — Belgrad, 3. decembra. Vladni list objavlja kraljev ukaz, ki imenuje ministrskega predsednika Pasića, bivšega ministra Stojanovića in polkovnika Damjanovića za člane državnega sveta. Nadalje se v pokojita podpolkovnik Rajković in major Popović, ki sta bila kompromitirana v zadnji aferi vojnih dobav.

Srbski prestolonaslednik Aleksander na Dunaju.

F. — Berlin, 3. decembra. »Vossische Zeitung« poroča iz Belgrada, da pride srbski prestolonaslednik Aleksander še pred božičem, najbrže dne 20. decembra na Dunaj in se potem poda v Nizo, ali pa v kako drugo zdravilišče italijansko - francoske Riviere. Prestolonaslednik Aleksander bo potoval incognito, in sicer pod imenom grofa Avala.

Povzdiga tujskega prometa v Dalmaciji.

F. — Dunaj, 3. decembra. Te dni se bo vršila v trgovinskem ministstvu konferenca, ki se bo pečala s povzdigo tujskega prometa v Dalmaciji. Namerava se zgraditi ob morski obali v bližini Zadra velik etablissement in sploh ob celi obali več velikih hotelov, zlasti pa v bližini Dubrovnika in v kotorskem zalivu, kjer naj bi se zgradile tudi ceste. Istotako naj bi se zgradili hoteli na otokih Vis in Arba.

Aretiran ravnatelj kreditnega zavoda.

G. — Praga, 3. decembra. Tukajšnja policija je aretirala ravnatelja kreditnega zavoda »Zaupanje«, Frana Svobodo, in nastavljenca iste zadruga, Kosino, zaradi vedno ponavljajočih se goljufij.

Čin slaboumnega dramatika.

G. — Praga, 3. decembra. Nemški dramatik Friderik Steinsky je spisal neko igro, katera se imenuje »Njena skrivnost«. Ta igra je bila prvokrat uprizorjena v Komotovu. Pisatelj pa se je prepričal, da se neko dejanje, v katerem naj bi gorel kozolec, ne predstavlja dovolj realistično. Da si torej vstvari pravo podobo, je zažgal radi tega nek kozolec s cigareto. Pisatelja je policija aretirala, toda očividno ima opraviti s slaboumnim.

Dva moža svetovnega glasu.

Masaryk in Kramar, to ste imeni dveh uglednih čeških politikov, ki ste znani daleko preko mej češkega in slovanskega sveta.

To ste imeni, ki imate svetovni glas. Na take politike bi bil ponosen tudi francoski in angleški parlament.

Na polju za pravice in emancipacijo svojega naroda sta ta dva moža v zadnjem času započela akcijo v velikem stilu, ki se nanašajo na vse slovanstvo in ki so vzbudile splošno pozornost v vseh političnih krogih.

Stvar, za katero se gre, je znana in ni nam pač potreba, da bi navedli njej o nji.

To je tudi vzrok, da se deluje proti njima za kulisami.

Delujejo pa proti njima predstavitelji in nositelji onega sistema in one politike, proti kateri je v prvi vrsti naperjeno delovanje imenovanih dveh čeških velemož.

Tako se je nedavno tega prigodilo, da so nekateri češki politiki pod vodstvom klerikalcev, zapeljani po osebnih ali strankarskih ozirih, izvršili proti dr. Kramaru dejanje, ki je imelo na prvi pogled vse znake nizkotne osebne zavisti, a je bilo dejansko izvedeno po želji onih faktorjev, ki so delovali za kulisami in ki so svoje veselje dovolj jasno demaskirali s krikom in vikom v »Neue Freie Presse« in drugih časopisih.

Dr. Kramar namreč ni bil izvoljen za predsednika novega enotnega češkega kluba.

Način, kako se je to zgodilo, je bil malenkosten in nizkoten, a veselje »Neue Freie Presse« in njene družbe je jasno pričalo, zakaj so gotovi faktorji hoteli dr. Kramara postisniti v drugo vrsto.

To navajamo samo v označenje momenta, zakaj možje kakor Kramar imajo svojo pozicijo ne glede na častna mesta, ki jih zavzemajo v posamičnih klubih.

Tudi Masaryk je mogočno posegel v javnost, zlasti v zadnjem času.

Njegov nastop je bil skrajno neprijeten raznim mogotcem in predstaviteljem vladajočega sistema, ki se nahajajo vsled njegovih razkritij v veliki nepriliki.

Za to zopet zakulisna akcija v drugem pravcu.

Vladni krogi namreč žele, da bi profesor Masaryk ne bil zopet izvoljen v delegacijo, ki se v kratkem sestanejo, da rešijo proračun za leto 1911.

Vsakdo si pač lahko misli, odkod piše ta veter, toda žalostno je, da

je ta veter našel nekaj kratkovidnih pristašev, ki jih ni več mogoče spoznati, odkar jih dišijo in pritiskajo k tlom razni naslovi.

Toda, ti ljudje pozabljajo, da se semtertja pojavljajo momenti, ko veliki možje prenehajo biti svojina enega naroda, člani te ali one stranke.

V tem slučaju postajajo ti možje predstavitelji velike ideje in vsebujejo v svoji osebi neprimerno večje interese, kakor so one malenkostne koristi, ki se nudijo kratkovidnim politikom izra kulis.

Nadejamo se, da se pobožne želje in zakulisni manevri ne bodo posrečili niti v tej, niti v oni smeri, kakaj prepričani smo, da bodo neodvisni slovanski politiki čeških strank ostali na višini svojega položaja ter storili samo to, kar bodo zahtevale okolnosti in narodna čast.

Iz tega članka, ki smo ga posneli po glasilu poslanca Supila, je razvidno, da je bila vlada tista, ki je povzročila, da ni bil izvoljen za predsednika enotnega češkega kluba poslanec dr. Kramar.

Dr. Kramar je vodja, takorekoč oče novoslovanskega gibanja, ki je za Avstrijske vladne kroge pravo strašilo.

Ni dvoma, da stremijo gotovi krogi za tem, da bi udušili to njim tako neprijetno gibanje. To mislijo doseči s tem, ako vsaj deloma razorože glavne predstavitelje tega gibanja.

Poslanec Hribar, ki je bil poleg dr. Kramara najagilnejši propagator slovanske kulturne vzajemnosti, ne sme biti več župan ljubljanski, dr. Kramaru pa se mora odvzeti vpliv v enotnem češkem klubu.

To je načrt, po katerem misli vlada zaveziti neoslovansko gibanje: udarja po osebah in misli, da je s tem zadela idejo.

In sedaj hoče grof Aehrenthal zamašiti še usta dr. Masaryku s tem, da bi ne bil več izvoljen v delegacijo.

To je samo dokaz, na kako slabih nogah stoji sistem, ki ga zastopa minister grof Aehrenthal.

Nad vse značilno je za avstrijske vladne kroge, da se tresejo kot šiba na vodi pred govorom enega samega posamnika.

Vzemimo tudi, da se jim posreči s svojimi intrigami in manevri izločiti dr. Masaryka iz delegacij. Ali so mu s tem zamašili usta, da ne bo govoril o stvareh, ki so tako zelo neljube onim krogom?

To si morejo domišljati samo ljudje s takšnim duševnim obzorjem, kakor ga imajo k sreči samo Aehrenthal in njegovi kumpani.

Deželni odbor — skočimo! Štefeta in Kregarjev.

Snočni »Slovenec« priobčuje tole vest: »Hribarjeve ulice v Ljubljani ne bo. Včeraj je deželni odbor na pri- tožbo Iv. Kregarja in Ivana Štefeta razveljavil sklep občinskega odbora, ki je pred svojim razpustom sklenil, naj se Gosposka ulica imenuje Ivan Hribarjeva ulica. — Kako prav je pač imel poslanec dr. Ivan Tavčar, ki je v zadnjem zasedanju deželnega zbora z žgočim sarkazmom bičal sr- motno odvisnost deželnega odbora od gori imenovane deteljice ter očital klerikalni večini v deželnem odboru, da je »skočimo« gospodov Štefeta in Kregarja. Radovedni smo, kako je deželni odbor utemeljil svoj ukrep. Morda je deželni odbor razveljavil sklep občinskega sveta ljubljanskega celo s tem, da Hribar sploh nima no- benih zaslug za Ljubljano. I seveda, takšnih prav gotovo ne, kakršne ima ta Kregar in Štefe! Sicer pa upamo, da bomo dobili v roke tudi »razloge«, ki so bili za deželni odbor merodajni, da je ukrenil, da »Hribarjeve ulice v Ljubljani sploh ne bo.«

Klerikalci in spomenik septembrskim žrtvam.

Te dni smo imeli priliko, govoriti z možem, ki je v ozkih stikih s tu- kajšnjo deželno vlado. Razgovor je nanesel tudi na vladno prepoved, da bi se smel postaviti na pokopališču nagroben spomenik Adamiču in Lun- dru. Na našo pripombo, da je nam ta prepoved direktno nerazumljiva, je dotičnik pripomnil: »Pa nikar ne mi- slite, da je ta prepoved zrasla zgolj na zelniku naše deželne vlade, oziro- ma okrajnega glavarstva. Okrajno glavarstvo prvotno niti ni mislilo na prepoved, kasneje pa so glavarju Chronu to misel sugerirali naravnost gotovi klerikalni krogi. V tem oziru bi lahko navedel celo imena. Morda se še spominjate, da je bil sprva naj- hujši nasprotnik temu, da bi se Ada- miču in Lundru postavil spomenik škof dr. Jeglič. Spominjali se še boste, kako osorno je škof zavrnil dr. Ma- jarona, ko je v tej stvari prišel k nje- mu posredovat. Ko je škofovo stališče proti spomeniku prišlo v javnost, je vzbudilo splošno nevoljo. V klerikal- ni stranki so takrat spoznali, da bi ne bilo pametno, da bi škof prevzel na- se odij prepovedi Adamič - Lundrovega spomenika. Zato so vplivali na škofa, da se je navidezno vdal, istočasno pa so stopili v zvezo z vlado in ji zaupali, da absolutno škofu ne kaže iz razlo- gov oportunitete prepovedati spome- nika, ter ji obenem namignili, da kle- rikalci nimajo nič proti temu, ako

vlada sama ta spomenik prepove. In tako se je tudi zgodilo.« Beležimo to vest za sedaj brez komentarja.

Le ne potvarjati!

Na naš včerajšnji članek, v kate- rem smo navedli krščansko - social- no glasilo »Deutsches Volksblatt« kot pričo, da se dr. Šusteršič snudi okrog nemških krščanskih socialcev, da bi se ga usmili ter zopet sklenili z njim staro prijateljstvo, odgovarja snočni »Slovenec«. Toda ne govori o tem, kar smo mi pisali, marveč o tem, o čemer nismo črhili niti besedice. — »Slovenec« se je popolnoma izognil očitani listu »Deutsch. Volksblatt«, da se dr. Šusteršič priljuje sedaj, ko so ga vsi drugi zapustili, zopet kr- ščanskim socialcem ter se jim hoče zopet vsiliti. Ta molk dokazuje samo resničnost dolžitve in naj se sicer škofovo glasilo še tako zvija, da bi prikrilo dejstvo, da se je Šusteršič ponujal in naravnost vsiljeval nem- škim krščanskim socialcem, a da so mu le - ti pokazali vrata.

Shod narodno - naprednih volilcev in volilk

priredi jutri popoldne ob 3. v gostil- ni pri »Ribiču« na Dolenjski cesti »Gospodarsko napredno društvo za šentjakobski okraj.« Na shodu bo go- voril dr. Tavčar o zadnjem zasedanju deželnega zbora ter o pogubnih skle- pih, ki jih je storila klerikalna veči- na za Ljubljano, dr. Švigelj pa o po- litičnem položaju. Ker je uprav sedaj potrebno, da se odpro ljudem oči in da spoznajo klerikalce v vsi nagoti, vabimo na ta shod somišljenike in so- mišljenice predvsem iz šentjakobske- ga okraja, pa tudi iz sosednjih. Naj izvedo ljudje, kakšni prijatelji so jim ti klerikalci, ki bi radi iz ljubljanske- ga prebivalstva delali klobase, če bi jih mogli. Zato vsi na shod, da prote- stiramo tem odločnejše zoper kleri- kalne namere in nakane!

Nastop službe sodnega predsednika Elsnerja.

Novoimenovani predsednik de- želnega sodišča, Elsner, je včeraj sprejel podrejene sodne uradnike. V imenu uradnikov ga je pozdravil pod- predsednik, dvorni svetnik Pajk. Els- ner je v svojem odgovoru naglašal, da je treba v uradovanju točnosti in da se je treba uradnikom ravnati stro- go po zakonitih predpisih. Elsner je nastopil z velikansko grandeco, da so kasneje norce brili iz njega celo nem-ški sodniki. Sicer pa se je novi pre- sednik izognil vsega, kar bi moglo ta- koj v prvem momentu izzvati odpor v slovenski javnosti. Včeraj se je po-

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. B. (Dalje.)

Matevžev obraz je spreletel sijaj zadovoljstva in veselja.

O — pa še kako... to je bilo vse kar je rekel, a mislil si je, da bi za Elviro z veseljem preival kri in žrtvoval življenje.

Kam pa ste namenjeni? je vprašala Elvira. Tod ne gre pot do vašega doma.

Saj tudi nisem namenjen domu. Ali greste mar h kakemu dekletu v vas?

Matevž je zardel. Zdelo se mu je, da je to vprašanje žaljivo.

Ne hodim nikamor vasovat, je rekel ostro. Samo do ograje vaše hiše sem namenjen.

Kaj? se je začudila Elvira. Kaj pa delate tam?

Na zidu slonim in poslušam, kadar zvečer igrate na klavir in gledam Vas.

Elvira je bila pač srečna soproga ljubljeneža moža, a bila je vendar najprej ženska, dovtetna za vsako češčenje njene osebe. A umela je tudi, da pomenijo Matevževe besede ljubezensko razodetje in spoznala je, da tega ne sme trpeti.

Tako... tako... je dejala smeh- ljaje. A veste, ljubi prijatelj, to se ne sme več zgoditi.

Nič vam nečem... nikoli vas ne nadlegujem... je jecljal Matevž.

To je že res, a vendar vas pro- sim, opustite to opazovanje.

Gospa... ne bodite hudi — do- volite mi, da čuvam nad vami... vsak človek ima sovražnike...

Ne potrebujem vašega varstva je osorno odgovorila Elvira. Moj mož mi zadostuje kot varuh in branitelj. Nihče drug nima pravice, vsiljevati se mi kot varuh in branitelj in tudi vam to prepovedujem.

Matevžu je stopila kri v glavo. Srdito je stiskal pesti in pogledi nje- govni so imeli moč plamena. Izgubil je vso oblast nad svojimi čustvi. Strast ga je prevzela. Videč, da ima Elvira na prsih cvetočo rožo, je steg- nil roko.

Saj to rožo mi dajte za spomin, se je izvil iz njegovih prsi. Samo za dokaz, da me smatrate za človeka, ne za žival.

Elvira pa ga je z vso silo pahni- la od sebe, a rožo ji je vendar ugrabil. Pustite me v miru, je zaklicala ogorčeno in obrniviši se od njega, je hitela kolikor je mogla proti domu.

Matevž je obstal na mestu. Dr- žeč ugrabljeno cvetlico v rokah je gledal za Elviro, dokler mu ni izgi- nila izpred oči. Potem se je odpravil domov po poti, po kateri je prišel.

Hodil je s težkimi, počasnimi ko- raki in bila je že davno temna noč, ko je prišel domov. Mati in Julia sta sedeli na ognjišču. Živeli sta že toli- ko časa pod eno streho, da si nista imeli ničesar več povedati; zgodilo se je dostikrat, da sta presedeli na

ognjišču po več ur, ne da bi bila ka- tera zinila le besedico.

Kje pa hodiš toliko časa, je na pol karajoč na pol radovedno vzklik- nila mati Valjavka. Pa ne da si bil že zopet v krčmi.

Ne, mati, je odgovoril Matevž. Spremil sem gospo Svetlinovo, da bi je kdo na potu v mraku ne nadlego- val.

Kakor lovski pes, kadar zasledi divjačino, tako je dvignila Julia gla- vo, čuvši Elvirino ime.

Lej, lej, kolika čast, je porogljivo siknila. Milostiva ima torej po- sebno zaupanje do tebe, da se izroča tvojemu varstvu.

Mora že tako biti, je zaničljivo odgovoril Matevž in sedel za mizo, na katero mu je mati med tem po- stavila večerjo.

S teboj torej milostiva gospa ni tako ošabna, kakor pravijo, da je z drugimi ljudmi, je nadaljevala Julia. Vsi drugi pravijo, da je visoka, straš- no visoka, kakor kak princezinja.

Napram meni ni taka, je mirno odgovoril Matevž.

Moraš biti pač dobro zapisan pri njej, se je zlobno zasmejala Julia. Le priden bodi. Zadnjič sem slišala, da se je neka resnična grofinja spe- čala s svojim kočijažem, kdo ve, ka- ka sreča še tebe čaka.

Matevž je odložil žlico in obšla ga je želja, da bi prijel Julio za vrat in jo treščil ob tla. A premagal je to željo. Vestal je in pustivši komaj na- četo večerjo, je šel spat.

Mati Valjavka se v ta prepri- njenega sina ni vtikala. Odkar je bila

bolna, so jo zapuščale moči. Nič več ni mogla tako delati, kakor prej. Vsako delo jo je utrudilo. Julia pa ji je zvesto pomagala in vse bolj je pre- hajalo gospodinjstvo v njene roke. Opravljala je vsa dela dobro in toč- no tako, kakor je želela mati Valjav- ka. Delala je ves dan in se ni nikoli pritožila. S to svojo marljivostjo in zvestobo je polagoma premagala ne- zaupnost in antipatijo, ki jo je Va- ljavka gojila do nje, pridobila si je celo naklonjenost stare žene, kateri le to ni bilo všeč, da je Julia vedno dražila in zbadała Matevža.

V nedeljo popoldne je sedela Va- ljavka pred svojo kočjo in se je son- čila. Poleg nje je ležala na travi Julia in gledala v nebo. Bili sta sami do- ma, kajti Matevž je bil koj po kosilu odšel v krčmo, kjer je ob nedeljah ostajal do večera.

Po cesti je prišla, gredeč od na- uka, stara žena in se ustavila pri Va- ljavki. Obe sta tožili o slabem zdrav- ju, o slabih letini, o visokih davkih in o težavah življenja ter se zopet raz- šli. Ta prizor se je ponavljal nedeljo za nedeljo. Julia je ta pogovor je do- stikrat slišala, a še nikdar se ji ni zdelo potrebno, da bi bila kaj opom- nila. Ta dan pa se je dvignila in pre- senetila Valjavko s trditvijo, ki je ni bila še nikoli izrekla.

Kaj pravite, mati, da vam nogo- slabe? je dejala Julia. Jaz pa vam pravim, da imate nogo še prav do- bre in da ste sploh še zelo zdravi in trdni, samo neko skrivno skrb mo- rate imeti, ki vas tare in lomi.

(Dalje prihajajo...)

slav- sedn obne v po skih jeziki nara Slov pape

čudn gen netk bostt sama svet. junij seveš gledš jo in 9690 Ogrs svoje Domi poldr svoj

nje l Zagr sta. l tu uc slej š leže t koli. nak« vsa l najvz ga zl pravl Ta o uspel ga so javilo vlada kraljz zvezi volila njo p obljud tudi s Filozo

vse je ki, gl itd. it jo, je vseh čitali in »v na ta z veli šenost sledilo Če tal vse v nepisa in lju vimo Iz mo le kar je to ni

Na tr dne 3. domu in g Dauch aveč. vejša ni kva ce mo Cigan sprem Schwa valček klavir pol 9. vsi pr have.

Sl Da opera nente). ob 3. v tektivs (izven zvečer hárjev Luksen — V t »Stebri — V čer bur

slavljal od uradništva tudi bivši predsednik pl. Levičnik. Dasi ga ne večje nobeni uradni predpisi, ker je stopil v pokoj, vendar se je tudi pri slovenskih uradnikih poslovil v nemškem jeziku, kar je na Slovence napravilo naravno zelo mučen vtisk. Nekateri Slovenci so pač bolj papeški, kakor papež sam.

Čudna potnika.

Danes prideta v Ljubljano dva čudna potnika Atilij Zanardi in Evgen Vianello. Moža sta doma v Benetkah ter sta napravila stavo, da bosta v 12. letih s sodom, ki sta ga sama napravila, peš prepotovala ves svet. Iz Benetk sta se napotila dne 20. junija 1909 in sta doslej prepotovala severno Italijo, Švico, Francosko, Anglesko, Belgijo in Holandsko, Nemčijo in Rusijo. Dosedaj sta prepotovala 9690 km. Sedaj potujeta po Avstro-Ogrski. V četrtek sta prenočevala v svojem sodu v Krašnji, včeraj pa v Domžalah. Danes tako-le okrog 3. popoldne bosta čudna potnika privalila svoj sod po državni cesti v Ljubljano.

Vsesokolski zlet v Zagrebu.

Javili smo že, da se vrši prihodnje leto slovanski vsesokolski zlet v Zagrebu, in sicer 13., 14. in 15. avgusta. Nadejati se je, da bo na tem zletu udeležba tako ogromna, kakor doslej še na nobenem. Predvsem se udeležbe tega zleta bolgarski in srbski Sokoli. Bolgarska sokolska zveza »Junak« je izdala že sedaj okrožnico na vsa podrejena društva, naj se v čim največjem številu udeležbe zagrebškega zleta in naj se takoj prično pripravljati na javni nastop v Zagrebu. Ta okrožnica je imela že sedaj tak uspeh, da ni na Bolgarskem niti enega sokolskega društva, ki bi se ne prijavilo za zlet. Prav tako zanimanje vlada za zagrebško prirediteljev tudi v kraljevini Srbiji. Bolgarski sokolski zvezi je vlada že obljubila, da bo dovolila vsem Sokolom brezplačno vožnjo po bolgarskih železnicah. Isto je obljubila srbska železniška uprava tudi srbski sokolski zvezi.

Filozofi, znanstveniki in pisatelji . . .

Gotovi ljudje si domišljajo, da so vse jedli z veliko žlico: so znanstveniki, globoki misleci, estetik, pisatelji itd. itd. Vse, kar ti velemožje napišejo, je suho zlato in železna logika je v vseh njihovih izvajanjih. Snoči smo čitali umotvor takšnega »vsevedeža« in »vseznalega«. Naleteli smo pri tem na ta - le mični stavek: »Občinstvo je z veliko jasnostjo in strokovno dovršenostjo obravnavanemu predmetu sledilo z največjim zanimanjem . . .« Če takšne kapacitete pišejo tako, je vse v redu, ako pa mi neznanstveniki, nepisatelji, sploh navadni časniki in ljudje »minorum gentium« napravimo kako stilistično napako, je takoj ves Izrael pokonec ter kriči, da pačimo lepi naš jezik slovenski. No, da, kar je dovoljeno »znanstvenikom«, to ni dovoljeno — časnikarjem.

Na tretjem zabavnem in plesnem večeru »Narodne čitalnice«

dne 3. decembra zvečer v »Narodnem domu« se bo izvajal naslednji pevski in glasbeni program: 1. Charles Daucla: Mélodie élégante. Violonavec. acc. de Pirano. 2. Neka najnovejša E. Adamičeva skladba za mešana kvartet. 3. Vilhar: »Oj vstani solnce moje . . .« bariton - solo. 4. Sitt: Ciganski ples. Op. 57. za vijolino s spremljevanjem klavirja. — 5. Dr. Schwab: »Dobro jutro«. Salonski valček. Kvartet s spremljevanjem klavirja. Začetek prireditve točno ob pol 9. Obleka družabna. Vstop imajo vsi prijatelji fine in neprisiljene zabave.

Slovensko deželno gledališče.

Danes zvečer Wagnerjeva velika opera »Tannhäuser« (za par - abonente). — Jutri, v nedeljo popoldne ob 3. velezabavna in sila zanimiva detektivska komedija »Tat vseh tatov« (izven abonementa; za lože par); zvečer izjemoma ob pol osmih Lehárjeva najnovejša opereta »Grof Luksemburški« (za nepar abonente). — V torek prvič H. Ibsena drama »Stebri družbe« (za par - abonente). — V četrtek popoldne opereta, — zvečer burka. — V soboto opera.

Iz sodne dvorane.

Okrajne sodišče ljubljanske.

Ranzingerjev zeleni voz bi bil kmalu pripravil v nesrečo Heleno Cimperman, posestnice hčer iz Iške vasi. Dne 29. oktobra okoli 8. zjutraj je namreč omenjena Helena Cimperman vozila po Mestnem trgu v smeri proti Sv. Jakoba trgu. Pred njo hišo je stal znani zeleni Ranzingerjev voz in tega se je konj tako prestrašil, da je v diru drvil po Starem trgu naprej in dalje po Florijanski ulici, kjer je zavil v neki hlev. In policija je Heleno Cimperman ovadila, češ da je dne 29. oktobra zjutraj ob 8. uri, ravno ko gredo otroci v šolo, tako neprevidno vozila po Mestnem in Starem trgu, da je bila nevarnost za druge ljudi. Že je visel nad njo Damoklejev meč občutne denarne globe. Toda v zadnjem trenutku se je nevarnost še odstranila in sodnik je Heleno Cimperman eprostil.

Razjaljen finančni urad. Slavná finančna oblast je pleskarju Tomažu Bricelju iz Štefanje vasi naložila previsok davek — tega mnenja je bil namreč Bricelj. In sklenil je, da se bo pritožil. Ker pa ne zna ne brati ne pisati, se je napotil k nekemu prijatelju in ga je naprosil naj mu sestavi ugovor. Ta je prošnji rade volje ustregel in sestavil dolgo storijo, v katero pa je vtaknil tudi trditve, da finančni urad laže, če pravi, da ima Bricelj toliko in toliko dohodkov. Tisto reč je potem prepisal na čisto Briceljev sin — kar je Bricelj čisto brez potrebe pred sodiščem izjavil — podkrižal je pa Bricelj sam, ne da bi mu bil spis kdo prej prebral. Obravnava se je preložila in sodišče bo imelo odločiti, kdo se bo za ljenje slavne finančne oblasti pokoril: ali stari Bricelj ali mladi Bricelj ali oba.

Razne stvari.

* Najdaljša in najkrajša vojna. Kakor znano je bila najdaljša vojna 30letna vojna, ki je trajala polnih 30 let 5 mesecev in 1 dan in sicer se je pričela dne 23. maja 1818 in je trajala do 24. oktobra 1848. Te vojne se je udeležila Avstrija, Nemčija, Nizozemsko, Švedsko, Francija in Španija, tako da je bila torej udeležena skoraj cela Evropa. Do sedaj najkrajša je pa vojna iz 1849. leta med Avstrijo in Italijo. Pričela se je dne 20. marca in že naslednjega dne so bili Italijani tako tepeni, da je kralj Albert že 26. marca prosil za premirje. Trajala je torej le 6 dni v teku katerih se je vršila le ena bitka in sicer za Avstrijo tako zmoglavna bitka pri Mortari, v kateri je 15.000 Avstrijev popolnoma premagalo 25.300 mož broječo italijansko armado v dveh in pol urah. 4000 Italijanov je bilo deloma mrtvih, deloma ranjenih in 5000 jih je bilo ujetih. Izgubili so poleg tega tudi en prapor in 12 topov.

* Trpinčenje otrok v samostanu frančiškank. Iz ženskega samostana v Roveredu se je dan za dnevom slišal stok in jok. Nihče pa se ni upal sumničeti Frančiškank, češ, da morda one trpinčijo otroke. Toda slučaj je hotel, da je prišlo vse na dan. Pred kakimi tremi meseci je bila v samostan, ki je obenem sirotišnica, sprejeta neka 9letna deklica, katere mati je bila bolna. Mati je bila vesela, da so ji odvzele frančiškank nekoliko skrbi, ker je sama že itak bila preobložena z skrbo, da preživi ostalih 6 otrok. Ko je nekoliko okrevala, je šla v samostan, da obiše svojo hčerko. Ko jo je hčerka opazila, je jela se pritoževati, da jo boli glava. Materi se je čudno zdelo, da deklica tako slabo izgleda. Nato ji je jela pripovedovati, kako nensmiljeno jo Frančiškank prepejajo z bičem po golem telesu. Mati se je hotela prepričati in hčerko pregledala po životu. Prestrašila se je, ko je opazila, da so po celem životu sledovi udarcev in na nekaterih mestih še celo strjena kri. Koža na glavi je bila vsa krvava od udarcev. Seveda je mati otroka takoj vzela seboj na dom in vso stvar naznanila pristojni oblasti. Uvedla se je stroga sodnijska preiskava.

Nekaj o ženitvi.

V krajih, kamor še ni prodrla civilizacija, je žena predmet pravcate kupčije.

Ako hoče imeti mož gospodinjo in družico, gre in si jo — kupi, prav tako, kakor si pri nas kupi kmet telico na sejmu.

In kakšno ceno ima žena? Angleški raziskovalec Afrike, Wilton, pripoveduje, da je nekoč med Kafri vprašal nekega črnega zakonca, koliko je dal za ženo.

Ta je globoko vzdihnil in zaklical: »O, jaz nesrečnik, sem dal za ženo dva tolsta vola, a ni vredna niti mršave kravice.«

Da pa so žene med tem narodom tudi bolj poceni, je imel Wilton kasneje priliko, da se sam prepriča.

Prišel je k njemu oče z mlado, vitko svojo hčerjo ter mu jo je ponudil za ženo za — par čevljev.

Pri tej ponudbi pa je treba uvaževati, da med Kafri reprezentuje par čevljev kolosalno vrednost, ki nemara odgovarja vrednosti par krav.

Tako-le navadne lepote, se prodajo za dve, tri krave, če se katero proda za deset krav, mora biti to že eksemplar izredne vrednosti.

Pri divjem narodu, ki se zove Mismis, si kupi bogataš ženo za dva-set krav ali volov, siromak pa jo tudi dobi za eno prase.

Med Tartarji se lahko dobi žen, kolikor se jih hoče, samo ako se sorodnike dobro pogosti z jedjo in pijačo.

Med divjaki, ki so že bolj »moderno misleči«, se lahko žena kupi celo na obroke in šele, če je mož že plačal zadnji obrok, je žena popolnoma njegova.

Tako je pri divjih narodih. Kako je pa pri nas, ali je pri nas v tem oziru mnogo boljše?

Tam pri divjakih si mož kupi ženo, pri nas pa?

Pri nas pa si navadno žena kupi moža.

Če se hoče naš kmet oženiti, se zbere vsa njegova rodbina in se posvetuje, kam bi najbolj kazalo iti snubit. A ljubezen?

Ta ne igra nobene vloge.

V tej vasi dobi ongava Mica toliko in toliko sto goldinarjev denarja in bala.

V Dolenji vasi pa dobi ongava Špela stotak več dote, poleg tega še eno kravo in toliko mernikov pšenice.

Res je sicer, da je Mica prav fletkano dekle, tanka, vitka, poskočna, zna kuhati, šivati, delati na polju in je dobrega srca. Toda . . . Špela ima večjo doto, pojdimo jo snubit.

Naš kmet si misli tako - le: »Mnogo sicer ne razumem o dekliški lepoti, to pa vem, da je Mica lepša, kakor Špela.«

Špela celo na nogi malo krevlja, toda mati in oče pravita, da je boljše Špelo zasnuti, ker ima večjo doto. Pa pojdimo k Špeli v božjem imenu!

Poglejmo sedaj, kako se ženijo naši obrtniki, ki spadajo že med boljše sloje.

Vidimo iste navade, kakor pri kmetih. Povsod igra glavno vlogo denar in ta denar mora donesti v zakon žena.

Angelo sicer ljubi nad vse, toda ona nima dote, zato pa vzame Jožico, ki sicer ni tako lepa, a ima par tisočakov. Vidite, tudi tu ni najti ljubezni, tiste ljubezni, o kateri se toliko piše in govori.

Kaj pa naj povemo o ženitvah bogatašev, o ženitvah v premožnih rodbinah?

Tu ni o ljubezni niti sledu, tu pride v poštev samo denar, denar in zopet denar. Pri kmetu in obrtniku se polagoma v zakonu razvije med možem in ženo neka vrsta ljubezni, v zakonu bogatašev pa je vedno praznota in ves čas svojega življenja si stojita mož in žena tuja nasproti, da, večinoma hodita tudi svoja pota in imata vsak zase ljubavna razmerja, ne da bi tega skrivala drug pred drugim ali pred javnostjo.

In takni zakoni so dandanes najmodernejši, zakoni, v katerih je edina vez med možem in ženo vreča zlata in denarja.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pastorc.

Borzna poročila.

Dunaj 3. decembra. Včeraj dopoldne je kazala dunajska borza jako vztrajno tendenco. Zlasti se je povpraševalo po kreditnih akcijskih, ter so sploh bančni papirji našli mnogo kuppev. Poleg njih so orožarske in akcije orientalske železnice na kurzu pridobile. Tudi 3% prioritetne južne železnice so zaznamovale včeraj napredek. Popoldne je tendenca oslabila in borza je končala v precej tihem razpoloženju. Devize in rente so tendirale vztrajnejše.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 2. decembra 1910.

Table with columns: Valuta, Denar, Blagovni. Rows include: 4% majevna renta, 4 1/2% srebrna renta, 4% avstr. krona renta, 4% ogr., 4% kranjsko deželno posojilo, 4% k. o. češke dež. banke, Srečke iz l. 1860, Srečke iz l. 1864, tiske, zemeljske I. izdaje, ogrske hipotekne, dun. komunalne, avstr. kreditne, ljubljanske, avstr. rdeč. križa, ogr., bazilika, turške, Ljubljanske kreditne banke, Avstr. kreditnega zavoda, Dunajske bančne družbe, Južne železnice, Državne železnice, Alpine-Montan, Češke sladkorne družbe, Živnostenske banke, Cekini, Marke, Franki, Lire, Rublji.

Zitne cene v Budimpešti.

Table with columns: Termin, Pšenica za april 1911, RZ za april 1911, Koruza za maj 1911, Oves za april 1911. Values: za 50 kg 10-83, 7-89, 5-65, 8-45.

Anton Šarc Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5. pristne švicarske vezenine najcenejši nakup 182 oprem za neveste.

Mina Roman. Spisal A. P. Rušič. Cena broš. K 1-20, vez. K 2-—, s počto 20 v več. Narodna knjigarna v Ljubljani. „Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

Eng. Franchetti
v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,
nasproti kavarni „Evropa“
priporoča svojo elegantno in higijenično
urejeno
brivnico
in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.
Svoji k svojim!

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštenu povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kren. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.
Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882. 23
Kmetska posojilnica ljubljanske okolice
registrirana zadruga z neomejeno zavezo
v lasnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59
obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacije ali pa po
5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.
Telefon št. 185. Poštno hranilnico račun št. 523.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“
registrirana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.
Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Eskomptira** trgovske menice. — **Preskrbuje** vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — **Izdaja** nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi
pisarni. 10
Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.
Stritarjeva ulica št. 2.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
od dne vloge po 4 1/2% čisto. — **Kupuje in prodaja vrednostne**
papirje vseh vrst po dnevni kurzi. Delniška glavnica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Leta 1873. ustanovljena delniška družba
Kranjska stavbinska družba v Ljubljani
Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za
stavbena in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kozozah in na Vloču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji.
Telefon št. 16. Priporoča se za stavbena dela vsake vrste. 163 Telefon št. 16.

Največji, najvarnejši slov. denarni zavod. **Mestna hranilnica ljubljanska** Največji, najvarnejši slov. denarni zavod.
LJUBLJANA .-. Prešernova ulica št. 3. .-. LJUBLJANA
Obstojećih vlog nad 38 milijonov kren. — Denarni promet do 31. dec. 1909 nad 518 milijonov kren. — Rezervni zaklad nad 1 milijon kren.
Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še
mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse davčno močjo.
Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z
vložnim denarjem. — Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po
4 1/4%
brez odbitka; nevzdidnjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapi-
talu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.
Posoja na zemljišča po 5%, obresti in proti amortizaciji po najmanj
1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje
slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditne družbe.

Dolžnost
vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.
Podpirajmo torej
domač slovanski zavod,
da more nalogo, ki si jo je
stavil, izpolniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.
Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. .-.
Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti rediteljev, za otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanim in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.
Vsa posojila daje daleč boljše
generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

ZAPISANJE